

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 458
van **MARC HENDRICKX**
datum: 23 mei 2018

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Sociale huurders met een langdurige detentie - Oneigenlijk gebruik van de woning

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 796 van 18 augustus 2017 over de situatie van sociale huurders die veroordeeld werden tot een gevangenisstraf, stelde de minister het volgende:

“Bijkomend stel ik mij ook de vraag of dit een veelvoorkomend probleem is. Eerst en vooral betreft het hier enkel die gevallen waarbij de gedetineerde huurder alleenstaand is en er geen andere gezinsleden de sociale huurwoning betrekken. In het geval van een kortdurend verblijf in de gevangenis, is het bovendien denkbaar dat de huurder - met het oog op het behoud van de woning na vrijlating - zijn huur blijft betalen. De woning staat dan weliswaar leeg, maar biedt de gedetineerde tegelijk ook de kans om terug te keren na het uitzitten van zijn straf. Indien de huurovereenkomst wordt opgezegd, is de gedetineerde vaak aangewezen op het OCMW, vrienden en familie of opvangcentra. Bij langdurende detentie kan vermoed worden dat de huurder zelf zijn huurovereenkomst opzegt, ten einde te vermijden dat hij huur moet betalen voor een sociale woning waar hij lange tijd niet kan verblijven.”

In antwoord op mijn opvolgingsvraag nr. 374 van 30 maart 2018 stelde de minister weinig zin noch wettelijk draagvlak te zien in een automatische melding via databank SIDIS van zulke detentie van een huurder aan de betrokken sociale huisvestingsmaatschappij (SHM). Wel werkte zij aan een rondzendbrief aangaande de huisvestingssituatie van (ex-)gedetineerden.

Sta me toe de veronderstelling dat een langdurig gedetineerde zijn huurcontract spontaan opzegt niet volledig te volgen. Een (alleenstaande) gedetineerde verliest logischerwijs zijn inkomen en zal inderdaad niet geneigd zijn nodeloze huurkosten te betalen, maar uitzonderingen lijken niet onwaarschijnlijk. Indien de gedetineerde zijn pand kan onderverhuren is dat allicht ruim kostendekkend. Gedetineerden die nog actief zijn in bijvoorbeeld drugshandel of mensensmokkel zouden perfect hun woning ter beschikking kunnen stellen aan handlangers. Zolang de huisvester niet op de hoogte wordt gebracht van langdurige detentie van zijn huurder, kan zowel het onderverhuren als het criminele misbruik onder de radar blijven zolang huur- en nutskosten worden betaald.

1. In hoeverre is er risico op onderverhuur of oneigenlijk/crimineel gebruik van een sociale woning waarvan de huurder langdurig gedetineerd is? In hoeverre is het

wenselijk dat een huisvester zich bewust is van de per definitie langdurige afwezigheid van de huurder om zulke risico's te voorkomen?

2. In hoeverre voorziet de omzendbrief die de minister aankondigt in oplossingen voor het probleem van langdurig gedetineerden met een lopend sociaal huurcontract? Wanneer wordt deze omzendbrief effectief gepland?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 458 van 23 mei 2018

van **MARC HENDRICKX**

1. Uiteraard is het niet de bedoeling dat een (langdurig) gedetineerde zijn woning onderverhuurt of ter beschikking stelt voor criminele activiteiten. Echter, ik verwijs nogmaals naar de antwoorden op uw schriftelijke vragen van 17 oktober 2014 (nr. 96), 11 mei 2015 (nr. 720) en 30 maart 2018 (nr. 374), waarin werd gesteld dat de verhuurder bij het vermoeden van criminele feiten melding kan doen bij de politie en waarin werd gewezen op het gebrek aan wettelijk draagvlak om automatische uitwisseling tussen SIDIS en de verhuurders te organiseren.
2. De omzendbrief wordt momenteel aan een laatste nazicht onderworpen en zal nadien worden verspreid. De omzendbrief tracht antwoorden te bieden op een aantal concrete problemen waar gedetineerden en geïnterneerden mee kampen, zowel tijdens de vrijheidsberoving als bij de latere terugkeer in de maatschappij. Deze problemen werden aan mijn administratie gemeld door onder meer het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk en de afdeling Welzijn en Samenleving van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Wat de langdurige afwezigheid betreft, heeft mijn administratie vastgesteld dat in het verleden – verkeerdelijk – is besloten dat de huurovereenkomst met een huurder in detentie kon worden opgezegd, omwille van het niet naleven van zijn huurdersverplichtingen (artikel 92, §3, 1° van de Vlaamse Wooncode). Echter, bij het opmaken van de omzendbrief is gebleken dat een huurder die (langdurig) in de gevangenis verblijft, door het KB van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister beschouwd wordt als tijdelijk afwezig uit zijn hoofdverblijfplaats. De huurder behoudt zijn inschrijving in het bevolkings- of vreemdelingenregister en blijft voldoen aan de huurdersverplichting om in de sociale huurwoning zijn hoofdverblijfplaats te hebben en er gedomicilieerd te zijn. Om die reden blijft zijn huurovereenkomst tijdens de detentieperiode doorlopen en is een vlottere re-integratie in de hoofdverblijfplaats na de detentieperiode mogelijk.